

ima sve uslove da korisno posluži, još nije počelo s radom.

Za ponovno napučivanje vodâ nije dovoljno vršiti samo poribljavanje, već se vode moraju čuvati od pustošenja i umištanja bilo putem krivolova ili trovanja i zagađivanja.

Zaštitu salmonida potrebno je sprovesti direktno s više različitih mjera. Obzirom na minimalni broj salmonida u većini voda, prije svega treba ograničiti količinu ulova. Najveći dopušteni broj ulovljenih pastrva ili lipljana ne bi smio biti veći od 6 komada, a kod glavatiće ne više od 1 komada dnevno.

Na vodama moraju se odrediti zaštitni reviri u kojima je svaki ribolov zabranjen, tako da se u tom dijelu vode može riba mirno razvijati. Za-

štitni revir mora se izabrati bliže izvoru, i u takovu toku gdje se može lako vršiti nadzor.

Pojedine vode kao na pr. Jasenica, Slunjčica, Bistrac i t. d., morale bi se za duže vrijeme potpuno zaštititi zabranom ribolova, jer su do maksimuma iskorištene. Stalnim nadzorom i čuvanjem onemogućilo bi se krivolovcima da ovu mjeru iskoriste za slobodno i nesmetano haraćenje.

Radi mogućnosti potpunog razvoja i zrelosti za razmnožavanje, moraju se dosadanje najmanje dopuštene mjere prema prilikama povisiti, kako bi se osiguralo što brže napučivanje voda.

Pitanje nestajanja salmonida aktualno je i važno pitanje koje se mora pretresti i hitno riješiti.

Zvonimir Uzelać

PRIJEVOD SCHAEPERCLAUS-ove KNJIGE

Schäperclaus W., dr. phil.: **GAJE-NJE RIBA U RIBNJACIMA** (preveo s njemačkog Mitrović Jovan, ing.). — Izdanje »Zadružne knjige« — Beograd 1950. Strana XIII + 365, slika 71. — Štampano latinicom. Prije kratkog vremena puštena u prodaju.

Ova knjiga poznatog njemačkog stručnjaka obogatila je našu i onako skromnu ribarsku literaturu. — Prevodilac u jednom stavu doslovno kaže: »Veoma umjesna primjedba pisca u predgovoru da će »vječiti zakon o mjesnim prilikama zahtijevati odstupanje od postavljenih privrednih principa« nagonila me je da u vidu primjedaba prevodiceca iznesem u nekoliko principa koji su vezani za naše prilike, ili bar da ukažem na razlike i odstupanja koje zahtijevaju naše podneblje i naše prilike.«

Sadržaj knjige može da udovolji zahtjevima svakog uzgajatelja riba.

U općem dijelu govori pisac o proizvodno-biološkim osnovama ribnjačarstva, izmjeni materije, rastenju riba i ishrani riba u ribnjacima. U ishrani su opisani načini ishrane, prirodna i vještačka hrana, samo hranjenje i probava, zatim sastav hrane i potrebe ribnjačkih riba u pogledu vrste i količine sastojaka.

Posebno poglavlje govori o produkcionim prilikama i životnim uslovima u ribnjaku. Tu se govori o kružnom kretanju materije u ribnjaku, sitnom životinjskom i biljnom svijetu ribnjaka, zatim o karakteru vode i o zemljištu ribnjaka.

Dalje su iznijeti podaci o izgradnji ribnjaka, vrstama i veličini ribarskih gazdinstava, proizvodnji šarana i sporrednim ribama u ribnjačarstvu. Poseban dio govori samo o vještačkom gajenju pastrinke.

Pisac još izlaže utvrđivanje prirodnog doprinosa, izračunavanje nasada,

irati bliže iz-
se može lako

pr. Jasenica,
morale bi se
zaštiti zabra-
maksimuma
orom i čuva-
krivolovcima
a slobodno i

og razvoja i
e, moraju se
ištene mjere
kako bi se
ranje voda.
nonida aktu-
toje se mora

mir Uzelac

JE

nisac o proiz-
a ribnjačar-
stenju riba i
U ishrani su
irodna i vje-
jenje i pro-
potrebe rib-
ste i količine

ni o produk-
a uslovima u
ružnom kre-
t, sitnom ži-
tu ribnjaka,
i o zemljištu

o izgradnji
ni ribarskih
arana i spo-
rstvu. Pose-
štačkom ga-

anje prirod-
nje nasada,

nasađivanje ribnjaka i o ishrani riba,
pripremi hrane i spravljanju mješavine
hrane. Na posljetku se osvrće na oso-
bine i vrijednosti pojedinih hraniva.

Opširno obrazlaže njegovanje ribnja-
ka. Posebna poglavlja obuhvataju iz-
lovljavanje, sortiranje, čuvanje, pre-
zimljavanje i transport riba. Dalje go-
vori o ribnjačarskom knjigovodstvu,
malom ribnjačarstvu i neprijateljima
ribnjačarskih voda.

U knjizi su opisane razne riblje bo-
lesti, koje su podijeljene u neparazit-

ske bolesti, zatim bolesti prouzrokovane
parazitskim gljivicama i parazit-
skim životinjicama, a osvrće se i na
suzbijanje ribljih bolesti.

Tekst prevoda popraćen je na mno-
gim mjestima napomenama od strane
prevodioca i raznim njegovim original-
nim fotografskim snimcima i crtežima.

Knjiga će odlično poslužiti uzgaja-
teljima riba!

A. T.

GLISTA KAO UNIVERZALNI MAMAK (MEKA) ZA RIBE

Poznata je stvar da sve ribe vole
glistu. Nema ribe, koja je, ako je pri-
meti u vodi, ne će da dohvati i pojede.
To važi kako za sitnu ribu tako i za
najkrupniju, kako za grabljivice tako i
za one koje nisu grabljivice, kako za
plemenite vrste riba tako i za one koje
su običnog i najobičnijeg soja. Otkada
kod riba tolika sklonost prema glistama
i otkud su one postale univerzalna
hrana, a prema tome i meka za ribe,
kada uopšte nisu vodene životinje? Od-
govor na to pitanje može biti dvojak.
Prvo, ako u vodi ne žive gliste kojima
mi obično pecamo ili čak profesionalno
lovimo ribu, u vodi žive druge vrste
glista, koje, iako su sitnije, mnogo liče
na naše suvozemne gliste, pa su ribe sa
tih vodenih glista, kojima se vjerojat-
no hrane u danima svoje mladosti,
prenele sklonost i na naše suvozemne
gliste. To je u prvom redu crvena gli-
stica ili glibnjača, koja u velikom bro-
ju živi u glibu i to u čitavim koloni-
jama. To je sitna i tanka glista koja
se jednim delom tela zavlaci u glib,
dok joj drugi deo tela viri iz gliba,
ali pri prvoj opasnosti zavlaci i taj deo
tela u glib. Nje u vodi na ponekim me-

stima ima u tolikim količinama da celo
dno pocrveni od nje. Ona, verovatno,
služi mladoj ribi kao hrana i otuda se
riba priučila da jede i obične gliste.
Pored glibnjače živi u vodi i »Nais ri-
lasti«, takođe vrsta sitne gliste koja
služi za hranu ribama u stadijumu
razvoja. I drugo tumačenje, takođe
verovatno: za vreme prolećnih poplava,
kada se voda razlije po vodoplavnim
livadama i poljima, a pogotovo orani-
cama, iz zemlje izmili ogroman skoro
neverovatan broj glista, koje voda po-
davi i koje onda postaju lak i mastan
zalogaj sitnim ribicama, koje tu nala-
ze, tako da kažemo, bogato prostrtu
trpezu, pa baš zato i izlaze na takve
terene da se podgoje.

Verovatno iz tih mladih dana i osta-
je kod riba velika sklonost prema gli-
stama kao hrani.

Pored toga veća količina glista do-
spe u vodu za vreme naglih kiša, kada
se voda bujicama slije u potoke i reke
noseći sa sobom mulj i glib.

Razume se, da ribari, profesionalni i
amateri, iskorišćuju pomenutu sklo-
nost riba prema glistama upotreblju-
jući ih kao mamac (meku), a isto tako